

ஈழத்து திராவிடம்

பிரதம ஆசிரியர் : 0767687107

தீபாவளிச் சிறப்பிதழ்

ஐப்பசி - கார்த்திகை

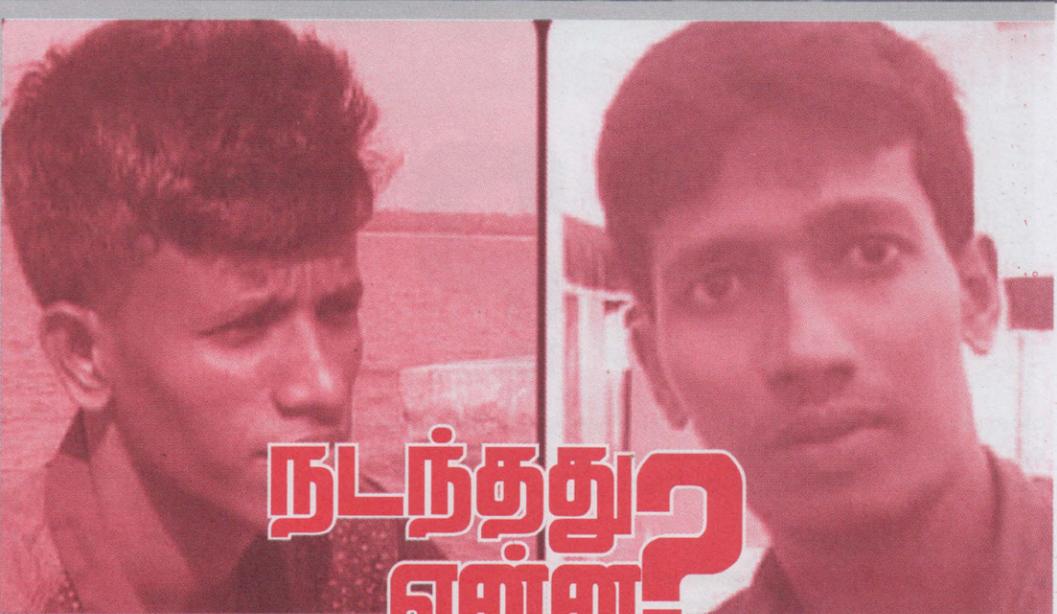
இதழ் 05

குப்பைக்காடாகிறதா யாழ்ப்பாணம்..?

திராவிடம் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பீட ஆலோசனை குழு மாணவன் விஜயகுமார் சுலக்ஷன் மற்றும் சக மாணவன் நடராஜா கஜன் ஆகியோர் கொலைசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் வீதி விபத்து என்று சோடிக்கப்பட்டு ஆடப்பட்ட கபட நாடகம் எமது விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் சக மாணவர்களின் அத்த ஒத்துழைப்பினால் அந்த நாடகத்தின் திரை கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நல்லாட்சி என்று ஒட்டப்பட்ட கபட லேபிள்டன் நகரும் ஆட்சியிலும் வன்முறைகளும், கொலைகளும் தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. எமது நாடு மிகவும் அகோர யுகம் ஒன்றுக்குள் அதாவது மகிந்த மொழியில் சொல்வதானால் "தெரிந்த பிசாசின்" ஆட்சி நோக்கி நாடு சென்று கொண்டிருந்த வேளையில் அதனை மீட்டெடுக்க மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடியிருந்தனர் "ஊர் கூடி தேர் இலுப்பதைப்போல" மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி மைத்திரியை ஆட்சிக்கதிரைக்கு கொண்டு வந்திருந்தனர் அந்த தேர்தலில் மைத்திரி தோற்றிருப்பாரானால் அவர் ஒளிந்திருந்த "தென்னந்தோப்பிற்குள்" சமாதி ஆகியிருக்கக்கூடும் இது யாவரும் அறியாத ஒன்றல்ல. இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருந்து வந்த மைத்திரி மற்றும் ரணில் ஆகியவர்களின் நல்லாட்சியிலும் தொடர்ந்தும் கடந்த ஆட்சியை விட மிக மோசமான செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுவருகின்றன பல்கலைக்கழக மாணவர்களான சுலக்ஷன் மற்றும் கஜனின் மரணித்தில் பலத்த சந்தேகங்கள் உண்டு. மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டிய சுலக்ஷனை பொலிஸார் நிறுத்த இவர்கள் நிற்காமல் தொடர்ந்து பயணித்திருக்க வேண்டும்.

நடந்தது? என்ன?

ஆகையால் பொலிஸார் கடமையில் இருந்த ஏனைய பொலிஸாரின் உதவியுடன் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது பெரும்பாலானவர்களின் ஊகமாக இருக்கிறது. இதனை விட கஜன் உண்மையிலேயே மோதுண்டு தான் இறந்தாரா..? இல்லை ஏதேனும் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு தான் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்? என்பதில் கஜனின் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் மற்றும் சக மாணவர்களிடத்தே பலத்த சந்தேகம் நிலவுகிறது. "உண்மை அதிகாரத்திடம் மண்டியிட்டு சரணடைகிறது" என்ற நமது பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவரின் கருத்திற்கு இணங்க இந்த மாணவர்கள் விடயத்திலும் உண்மை விலை போகுமா..? நீதி விபச்சாரியாகுமா...? இது ஒட்டு மொத்த மாணவர் சமூகம் எழுப்பும் கேள்வி.?

உழைப்பையும் கடவுளையும் நம்பு உலகம் உன் கையில்

- திருமலைக் கவிராயர் -

11/21, திருமகள் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.

கேள்விகேட்போம்.....

ஐயப்பி மாதம் வாசிப்பு மாதம் நாம் எத்தனைபேர் இதனை உணர்வு பூர்வமாக சிந்திக்கத் தலைப்படுகிறோம். தொடர்ந்தும் அறிவிலிகளாக இன்னொருவனுக்கு கூளிப்போய் பயந்து வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் தமிழகத்தில் இருந்து “விசாரணை” என்ற திரைப்படம் உலகிற்கு வந்திருக்கிறது அந்திரைப் படத்திற்கான கதையைத்தந்தவர் முச்சக்கர வண்டிச் சாரதி சந்திரகுமார் நம் பேச்சுவழக்கில் சொல்வதானால் “ஆட்டோடிரைவர் சந்திரகுமார்” ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாகத் தமிழர்களிடம் உயர்தரம் யுத்து பல்கலைக்கழகம் போனால் தான் அவன் புத்திஜீவி என்ற சிந்தனை சாதாரண பொதுமக்களிடத்தே உண்டு ஆகையால் இப்படி சாதாரண தொழில்களைச் செய்பவர்களை அவர்களது குடும்பங்கள் கூட அவர்கள் வாசிப்பில் ஈடுபடுவதையோ இல்லை, கலைப்படைப்புக்களை உண்டு பண்ணுவதையோ ஆதரிப்பதோ இல்லை உலகவிப்பதோ கிடையாது ஆகையால் தான் இன்னும் வளரமுடியாமல் உட்கருங்கிக் கிடக்கிறது நமது இலக்கிய உலகம் ஆனால் இவற்றையெல்லாம் மதித்து கடந்த வடொமிளிக் ஜீவாபோன்றவர்களும் ஈழத்தில் இல்லாமலில்லை வளர்கின்ற தரப்புகள் வாசிப்பில் ஈடுபடுவதோ, இல்லை படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபடுவதோ வலும் குறைவான ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது அதே நேரம் ஒருசில இளையோர்கள் படைப்பில் ஈடுபடுகின்ற போதும் அது சமூகத்திற்கு உருப்படியான எதையும் சொல்லிச் சென்றதாகத் தெரியவில்லை ஆனால் அவற்றையெல்லாம் “சிந்தனை இலக்கியங்கள்” என மூத்த இலக்கியக்காரர்கள் என்பவர்கள் தமது படத்துடன் அணிந்துரை, மதிப்பீட்டுரை எழுதுவதுதமிழின் செழுமைக்கு நல்ல அறிகுறிகளாகத் தெரியவில்லை கொஞ்சம் வாசித்தவுடன் தாம் தான் தமிழ் இலக்கியத்தின் “பிதாமகர்” போன்று செயற்படுவதன் பலனையும் காலம் தான் எமக்குபதில் சொல்ல வேண்டும் வாசிப்புக் குறைந்து போகின்றது சிந்தனை தாழ்ந்த மட்டத்திற்கு போய் இருக்கிறது ஆடம்பரம் போடாமல் தொடர்ந்தும் வாசிக்க வேண்டும் அவ்வாறு வாசிப்பதன் பலனை காலம் எமக்கு தரும் சாரதி சந்திரகுமாரின் லாக்-அப் நாவல் விசாரணை படமாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது அப்படித்தான் காலம் உண்மையான வாசகனை வெளிக்காட்டிவிடும் வாசிப்பில்லாமல் புத்திஜீவிகளை, அறிவாளிகளை வெளித்தர வேண்டிய பல்கலைக்கழகம் பெறுபேறுகளிற்கு அடிமையாகி வெறும் “வாளிகளை” வெளித்தந்து கொண்டு இருக்கிறது இவற்றை தடுக்க அனைவரும் வாசிப்போம் அறிவு வழி மேம்பட்டு சமூகத்தில் “வெள்ளை வேட்டிகள்ளர்களை” பார்த்து கேள்வி கேட்க தயாராவோம் பகுத்தறிவுத் தோழர்களே!

-ஆசிரியர்-

எப்போது எழுவேம்? நாம்...

புலமைப்பரிசில் பரிட்சை பெறுபேறு வெளிவந்த நிலையில் பலபேரின் வரட்டுக்கொளரவங்கள் கேள்விக்குள்ளாகும் நிலையில் தான் நாம் இம்முறை உள நல தினத்தை அனுஸ்டித்திருக்கிறோம்

“ஜாதியில் மேலோர் என்றும் தாழ்ந்தவர் தீயோரென்றும்-பேதமில்லாது எல்லோரும் முடிவில் சேர்ந்திடும் காடு தொல்லையின்றினே தூங்கிடும் வீடு உலகினிலே இது தான் நம் வாழ்வில் காணா சமரசம் உலாவும் இடமே”

இவ்வரிகள் கவிஞர் மருதகாசியால் எழுதப்பட்டு ரம்பையின் காதல் என்ற படத்தில் வெளிவந்த படத்தில் இடம்பெற்றதாகும். இந்த வரிகள் பல்வேறு அர்த்தங்களை உணர்த்தவல்லது எம்மில் பலருக்கு வாழ்க்கையின் அர்த்தம் புரிவதில்லை எம்மவர்களிற்கு வாழ்க்கை பற்றிய சரியான மதிப்பீடுகள் கிடையாது எமக்கு வாழ்க்கையின் அர்த்தம் யாராவது இறந்த பின் அவர்களது இறுதிக்கடன்களிற்கு கூடலையிற்கு போய் வரும் போது தான் புரியும் தமிழில் “சுடலைஞானம்” என்றவொரு பழமொழி உண்டு அது சும்மா சொல்லப்படவில்லை

அதற்குப்பின்னால் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் உண்டு எம்மவர்களிற்கு பெரும்பாலும் வாழ்க்கை முடியும் தருவாயில் தான் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணத்தோன்றுவதாக எம்முதியவர்களின் வாய் முணுமுணுப்புக்களில் இருந்து கேள் விப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நாம் இம்முறை உள நல தினத்தை எதிர் கொண்டிருக்கிறோம் இத்தினம் இருப்பது பலருக்கும் தெரியாததாக இருக்கும் காரணம் நாம் எதையும் உளநல ரீதியாக அலசி ஆராய்பவர்கள் இல்லை. மனிதனுக்கு உடல் எப்படி வெளிப்படையாக இருக்கிறதோ அது போல உருவம் இல்லாமல் உளம் என்ற ஒன்று உண்டு அது தான் யாவற்றிற்கும் அவசியமானது எம்மவர்கள் தமது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை படிப்பதிலும் சொத்து சேர்ப்பதிலும் தான் வாழ்க்கையை கழிக்கிறோமே தவிர வாழ்க்கையை அதன் பெறுமதி உணர்ந்து வாழ்பவர்கள் மிகக்குறைவு தமிழர்களிடத்தே அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றில் தமிழர்கள் இந்த மூன்றையும் சட்டை செய்யாதவர்கள் மக்களில் பெரும்பாலானோர் பணத்தை வைத்து தான் மக்களை மதிக்கிறார்கள் இல்லை மதிப்பிடுகிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும் எம்மவர்களின் வாழ்க்கை பெரும்பாலான இடங்களில் “மற்றையவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்” என்று வரட்டுக்கொளரவத்தினுடன் தான் கடந்து செல்கிறது இதை நாம் வருத்தப்படாத வாலிபர் சங்கம், அப்பா போன்ற திரைப்படங்களின் வாயிலாகவும் பார்த்துச்செல்கிறோம் ஆனால் வாழ்க்கையை வாழ்வதில் பிழை விட்டு விடுகிறோம் தமிழர் தாயகத்தில் சாதியம் உடைபடாமல் இருத்தல், காதல் தோல்வி வழி இறப்புக்கள் என்பன எம்மிடத்தே அதிகளவில் இருப்பதற்கு இவையும் காரணங்களாகும். இதை விட எம்மவர்களின் வாழ்க்கை முறையை ஆழமாக அவதானித்து பார்த்தால் பல ஆழமான உண்மைகள் புலப்படும்.

மனிதன் என்பவன் உலகில் படைக்கப்பட்ட பிராணிகளிலேயே முதன் மையானவனாக கருதப்படுகின்றான். அதாவது உலகிலே உயர்ந்த அறிவாக கருதப்படும் ஆறாவது அறிவுடன் பிறந்த மனிதன் தனது அபரிதமான அறிவாலும், முயற்சியாலும் ஏழாவது அறவை எட்டக்கூடிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றான். நவீனம் எனும் மங்கை மனிதனின் அபரிதமான ஆற்றலால் பவுடர் பூசி, வர்ணப்பூச்சி பூசி, அழகான குட்டை பாவாடை அணிந்து நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக மாற்றமடைந்து வளர்ந்து வருகின்றான். இவ்வாறு பலவற்றாலும் உலகத்தை மாற்றிவரும் மனிதன் புறவுலகத்தை ஒருபுறம் அழித்து மறுபுறம் வளர்ச்சியடைய வைத்தாலும் புறத்தே அனைத்து அம்சங்களும் அழகான கொழும்பு வீதியிலே செல்லும் கட்டழகு கவர்ச்சிப் பெண்களைப் போன்று இருந்தாலும் உள்ளூர் நோக்கும் போது வளர்ச்சி என்பது மறைபெறுமான வளர்ச்சியில் முரண்பாடுகள் நிறைந்த அழுக்குகள் நிறைந்த குப்பைமேடாக மாறிவருவது உளவியல் நிபுணர்கள் யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இவ்வாறே மனிதன் தொடர்ந்து அகரீதியான முரண்பாடுகள் நிறைந்த அல்லலுறும் போலி வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து இருப்பின் மனித குலத்தின் ஆரோக்கியமான இருப்பு என்பது கேள்விக்குறியே. இன்றைய மனித குலம் விஞ்ஞான, நவீன வளர்ச்சியில் முன்னேறி விட்டோம் என மார்தட்டிக்கொண்டாலும் அகரீதியான முன்னேற்றம் தரும் உண்மையான வாழ்வியல் ஒரு சதவீதத்தைக்கூட எட்டாமல் இருப்பது இழி நகைப்புக்குரிய விடயமாகும். இன்றைய மனிதர்களில் பெரும்பாலானோரிடம் ஏன் உயிர் வாழ்கிறீர்கள் எனக் கேட்டால் ஏதோ தாய் தகப்பன் பெற்று வளர்த்து விட்டார்கள் என்ற கடமைக்காகவும், காசு சம்பாதிக்கவும் வாழ்கிறார்கள் என்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள முடியும். இன்னும் சிலர் நான் என் மனைவிக்காக வாழ்கிறேன், எனது பிள்ளைக்காக வாழ்கிறேன் என்று கூறுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆன்மீக ரீதியாக நோக்காது யதார்த்த ரீதியாக நோக்கின் மனிதனின் சக்தி அளப்பரியது. அவனுள்ளே மிக ஆழமான சக்திகளை பிரபஞ்சம் படைத்துள்ளது அச்சக்திகள் தீண்டப்படும் வரை-தோண்டப்படும் வரை ஆழ்கடலின் அடியில் அமைந்திருக்கும் எண்ணெய் வளத்தைப்போல உள்ளூர் அமைதியாக இருக்கும், அது என்று கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றதோ அன்று வரை

அது அமைதியாகத்தான் இரக்கும். எனவே இன்றைய மனிதன் அகரீதியாக ஆன்மீகத்தைப்பற்றியும் தனது பிறப்புப் பற்றியும், உயிரினங் களினதும் படைப்புப்பற்றியும், நான் ஏன் வாழ்ந்து வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன் என ஒழுவர் தானும் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து ஏதோ கிடைத்த அரசு பதவியோ, தனியார் பதவியோ, கூலிவேலையோ செய்து மூன்று நேரமும் சாப்பிட்டும், சாப்பிடாமலும் பிள்ளைகளை வளர்த்து திருமணம் செய்து கொடுத்து ஓய்வு பெற்று மூலையில் கிடந்து நோயால் அழுந்திச்சாவது தான் எம்மவர்களின் வாழ்க்கை கோலமாக இருக்கிறது உண்மையில் வாழ்க்கை என்பது அழகிய பூஞ்சோலை போன்று விரிந்திருக்கிறது ஆனால் யாரும் வாழ்க்கையை சட்டை செய்வது கிடையாது. மனிதன் ஒவ்வொருவரும் பட்டாம்பூச்சி மாதிரி வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான மனநிலையுடன் வாழ்க்கையை அணுகத்தொடங்க வேண்டும் மனிதனாக பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தனது வாழ்க்கையை சிறப்பாக அமைக்க இத்தினத்தில் தன் மனதை நோக்கி புத்து கேள்விகளை தினமும் கேட்க வேண்டும்

1. நான் இப்போது போகும் வாழ்க்கை பாதை சரியானதா?
2. ஏதாவது தவறு செய்கின்றேனா? இல்லை செய்து கொண்டிருக்கின்றேனா?
3. யாரிடமும் விட்ட தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்காமல் இருக்கின்றேனா?
4. அன்பு செலுத்த வேண்டிய இடத்தில் அன்பு செலுத்துகின்றேனா?
5. வரவு செலவுக் கணக்குகளை சரியாக பேணுகின்றேனா?
6. உண்மையாகவே நான் சந்தோசமாக இருக்கின்றேனா?
7. என்னைக் கவலைப்படுத்தும் விடயம் என்ன? சந்தோசப்படுத்தும் விடயம் என்ன?
8. எந்த விடயத்தில் என்ன நேரத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்கிறேனா?
9. ஏதாவது நோய் அறிகுறி என்னிடம் இருக்கிறதா?
10. எனது இரகசியத்தை பகிரும் நட்பு எனக்கு இருக்கிறதா?

இவை யாவும் இத்தினத்தில் கேட்க வேண்டிய கேள்விகளாகும்.

யுத்த பாதிப்பிற்கு உட்பட்டு மீண்டெழும் இனமாக இருக்கும் எமது இனம் இரக்கிறது உளவியல் ஆட்படுத்தலுக்கு உள்ளாக வேண்டிய இனமாக எம்மினம் இருக்கிறது இது பற்றி பல்கலைக்கழக புத்திஜீவிகள் உள்ளிட்ட எந்தவொரு தரப்பும் அதிகமாக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை வடக்கின் பெரிய ஆய்வுப்புலமாக பெயரளவில் இயங்குகின்ற பல்கலைக்கழகம் கூட இது பற்றிய செயல் திட்டங்களை செய்யத்தலைப்படுவது கிடையாது தற்கொலை தடுப்பு தினத்திற்கு கொடிபிடிப்பதும் சாந்திக்கத்திற்கு சென்று நாடகம் போடுவதும் ஒட்டு மொத்த இனத்தினையும் ஆற்றுப்படுத்தியதாக சொல்லிவிடமுடியாது, பல்கலைக்கழகத்தில் எது செய்தாலும் மதிப்பெண் கிடைக்குமா? இது தான் இப்பத்திய மாணவர்களின் கேள்வி மதிப்பெண் ணிற்குள் உட்கருங்கிவிட்ட பல்கலைக்கழக கல்வி முறை எப்படி இவற்றையெல்லாம் செய்யும் என எதிர்பார்ப்பது எமது மடமை... சுனாமியின் பின்னர் மக்களை மீண்டெழச் செய்த மடைமாற்று நடவடிக்கைகள் முள்ளிவாய்க்கலிற்குள் குதித்து தம்மை அழித்த எமது இனத்திற்காக ஏன் செய்யப்படவில்லை இது உரிய தரப்பினர் தம்மை நோக்கி கேட்க வேண்டிய கேள்வி...? முள்ளிவாய்க்கால் யுத்தத்தில் எம்மினம் அழியும் போது மண்ணெண்ணெய் விட்டு வைக்க இன்னினில் படம் பார்த்தவர்கள் தானே நம்மவர்கள்...?

சரணபவ ஆனந்தம் திருச்செந்தூரன்

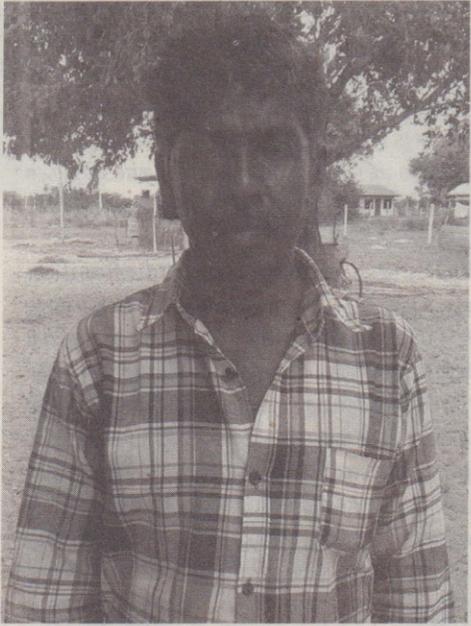
விளம்பரத் தொடர்புகளுக்கு...

076 768 7107

பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் வாழும் மலைமுந்தல் மக்கள்

காடுகள் அழிக்கப்பட்டவில்லை. நில ஆக்கிரமிப்பு இடம் பெறவில்லை அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தார்கள். பெண்கள் அலைக்கழிய வில்லை 2006 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் எமது பகுதி விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசமாக இருந்தது. இப்போது 10 மைலுக்கு அப்பாலிருந்தும், மட்டகளப்பு மாவட்டத்திலிருந்தும் பணக்கார வர்த்தகத்தால் காணிகள் அபகரிக்கப்படுகின்றன. ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களுக்கு அங்கு வீடுகள் கூட கட்டப்படுகின்றது. இவ் விடயம் சமபந்தமாக பிரதேச செயலாளருக்கு தெரிவுபடுத்தியும் அவர் கவனம் எடுக்கிறார் இல் லையே கண்கலந் கினார் . திருகோணமலை மாவட்டம் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் பிரிவினா உள்ள

மலைமுந்தல் ஜ நீலாக்கேணி கிராம ஸ்ரீ பாலமுருகன் ஆலயநிர்வாக சபைத் தலைவர் கந்தையா சந்திரசேகரம் [வயது 55] என்பவர்.

இக்கிராமமானது வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் ஆதிக்குடிகள் வாழும் கிராமமாகும். இக்கிராமத்தின் வீதிகள், அடிப்படைத் தேவைகளாக சுகாதாரம், குடிநீர், வாழ்வாதாரம், கல்வி போன்ற வற்றில் அரசாங்கத்தின் பார்வை மிகமிகக் குறைவாக காணப்படுவதை அங்கு நேரடியாக விஜயம் செய்தபோது என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. எனது கிராமம் மலைமுந்தல் கடற்கரையோரத்தில் அனைத்து வளங்களுமுடைய அழகான ஒருகிராமமாக அன்று காணப்பட்டது. அன்று ஏற்பட்ட சனாமி அனர்த்தம் அதன் பின் அங்கிருந்து சிறிது தூரத்தில் நீலாக்கேணி என்னும் வேறுபகுதியில்

வாழ்ந்து வருகின்றோம். அங்குள்ள ஆதியான முருகன் ஆலய பகுதியில் இராணுவ முகாம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. முருகனின் அருளால் தற்போது தான் அந்த இடத்தைவிட்டு இராணுவமும் விலகிச் சென்றுள்ளது என கிராமமக்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இக்கிராமமும் அருகிலுள்ள நல்லூர், பாட்டாளிபுரம், உப்புறல், வீரமநகர், சந்தோசுபுரம் உட்பட இன்னும் 10க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் ஆதிக்குடிகளின் வரலாற்றுக் கிராமமாக காணப்படுகின்றது. ஆதிக்குடிகளின் தாய்வீடாக இந்தமலை முந்தல் கிராமம் சிறப்பு பெற்று இருக்கின்றது. இங்கு இருந்து தான் ஆதிக்குடிகளின் குடிப்பரம் பல் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக குறிப்பிட்டார் கந்தையா சந்திரசேகரம். அவர் ஆதிக்குடிகளின் சிறப்புக்களை வெளிப்படுத்தினார். முருகப் பெருமானின் மனைவிவள்ளி அம்மையின் வழிவந்தவர்கள். கதிர்காமக் கந்தனுக்கும் எமக்கும் நெருங்கிய தொடர்புஉண்டு. எமது மூதாதையான குவேனியின் வழித்தோன்றலில் எஞ்சிய எமது இன மக்கள் கதிர்காமத்தில் கதிர்மலைப் பகுதியிலும், மகியங்களைப் பகுதியிலும் வாழ்கின்றார்கள். மலை முந்தலில் இருந்துகாட்டுப் பாதையினூடாக நாம் கதிர்காமம் சென்றபோது கதிர்காமத்திற்கு அருகிலுள்ளகாட்டுப் பாதையில் ஒரு பகுதியினர் எம்மைச் சந்தித்து நீங்கள் வள்ளியின் ஆட்களா எனச்சந்தித்து உறவாடினார்கள். எமது இன மக்கள் தெற்கில் தனித்துவமான பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தை பாதுகாக்க சகல உரிமைகளையும் அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. ஆனால் கிழக்கில் நாம் தமிழ் மொழியைபேசும் மொழியாக கொண்டிருப்பதனால் எமக்கு அனைத்து பக்கங்களாலும் நெருக்கடிகளையும், அழிவுகளையும் நாங்கள் சந்தித்தோம். இன்று மிகவும் பின்னோக்கி நிற்கின்றோம் என கவலைப்பட்டார்.

இலங்கையை வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி செய்தபோது வெள்ளைக்கார அதிகாரிகள் சிலர் காட்டுப் பாதைவழியாக வந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே எமது மக்களை

கண்டுபிடித்தார்கள். அடர்ந்த காட்டுக்குள் வாழ்ந்துவரும் உங்களுக்கு உணவு எப்படி கிடைக்கின்றது என கேட்கின்றனர். அந்தகாலப் பகுதியில் எமது மக்களுக்கு பிரதான உணவாக அல்லைக் கிழங்கு, ஒலுக் கிழங்கு, நேரக் கிழங்கு, கவளக் கிழங்கு, தேன், மீன் இவற்றையே உணவாக உட்கொண்டு வந்ததை சொன்னார்கள். இக் கிழங்குகள் மரத்தின் வேர்கள் என வெள்ளைக்காரன் குறிப்பிட்ட போது இக் கிழங்குகளை எப்படிசாப்பிடுவது என அவர்கள் விளக்கமளித்து இருக்கின்றார்கள். வெள்ளைக்காரன் எமக்கு விவசாயத்தை கற்றுத்தர அவர்கள் சில காணிகளில் விவசாயம் செய்ய அனுமதித்திருந்தார்கள். இன்றும் இந்த விவசாயம் செய்தபகுதிகள் மலைமுந்தல்

கிராமத்தில் வெட்டையாக அப்படியே காணப்படுகின்றது. நீங்கள் காடுகளுக்குள் வேட்டைக்கு போகும் போது சமனான நிலப் பகுதிகள், நீர் நிலைகளை எங்கேயாவது கண்டுள்ளீர்களா? என எமது மூதாதையர்களிடம் கேட்டபோது தற்போதுள்ள உல்லக் குளத்தைக் காட்டினார்கள். அதன் பின்னர் நாட்டை விட்டு வெள்ளைக்காரன் சென்ற போது இந்த விடயத்தையும் வரைபடங்களையும் இலங்கை அரசிடம் அப்போதைய டி.ஆர்.ஒ அதிகாரியிடம் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் போய்விட்டார்கள். இது அப்படியே கிடப்பதைக் கண்ட அப்போதைய அரசியல் வாதியான அபுபக்கர் தம்மை ஆதரித்து வாக்களித்தால் தான் உங்களுக்கென திட்டமிட்ட அந்த விவசாயத் திட்டத்தை செயற்படுத்துவேன் எனத் தெரிவித்து எமதுமக்களின் ஆதரவுடனும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வெற்றி பெற்று வாக்களித்தவாறே அந்ந் உல்லக் குளத்தைக் கட்டி அங்கு விவசாயம் மேற்கொள்வதற்கு என ஒரு குடும்பத்திற்கு 4 ஏக்கர் காணிகளுக்கு அதிகமாக வெட்டிவிவசாயம் செய்யச் சொன்னார். அதற்கு அதிகமான அளவு காடுகளை வெட்டி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டபோதும் 4 ஏக்கருக்குத்தான் பணம் செலுத்தி ஒப்பம் பெற்றனர். மீதமுள்ள காணிகளை தலைமுறைகளின் அடையாளத்தில் அதனை பராமரித்து வந்து இருந்தார்கள்.

யுத்தகாலத்தில் சிலகாணிகள் செய்கை பண்ணாமல் இருந்தும், அத்துடன் தாம் பெற்ற கடனுக் காக ஒருபோகம், இரண்டுபோகம் விவசாயத்தை மேற்கொண்டு விட்டுதாருங்கள் எனசிலர் தமது காணிகளை சகோதர சிறுபான்மை இன மக்களுக்கு வழங்கியதன் பின்னர் அந்தகாணிகள் அவர்களால் உரிமை கொண்டாடப்பட்டுள்ளது என்றார்.

நீலாக்கேணி கிராமத்திலிருந்து 2 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் பாட்டாளிபுரம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. அங்கு ஒரு வைத்தியசாலையும், தங்கி நின்று சிகிச்சை வழங்கக் கூடிய கட்டிட வசதிகளும் இருக்கின்ற போதும் இங்கு வைத்தியரோ, தாதியரோ இல்லைவாரம் ஒருநாள் மட்டும் மருத்துவசேவை இடம் பெறுகின்ற போதும் இதுவும் ஒழுங்காக இல்லை என மக்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். குடிநீர் மிகவும் அவசியமானது அது கூட இம் மக்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது. என அக் கிராமத்தின் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவர் விக்கேஸ் வரன் தெரிவிக்கின்றார். நீலாக்கேணி முருகன் ஆலயம் உள்ள காணியில் உள்ள கிணறு ஒன்றில்

குடிப்பதற்கு 20 அடி ஆழத்தில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்கின்றார்கள் அந்த தண்ணீரின் நிறமோ சாம்பல் நிறம் போன்று காணப்படுகின்றது. அந்த நீரை அவர்கள் குடிப்பதற்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாதத்தில் இந்த தண்ணீர் கூட குடிப்பதற்கு கிடைக்காது. இங்குள்ள கிணறுகள் எல்லாம் வற்றி விடும், கடந்த காலங்களில் மூதூர் பிரதேச சபையால் பௌசர் மூலம் குடிநீர் விநியோகிக்கப்பட்டது அவ்வாறான செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளுமாறு கடிதம் வழங்கியும் அவர்கள் இன்னும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவில்லை என விக்கேஸ் வரன் தெரிவித்தார்.

யுத்தகாலத்தில் இருந்தவாறே இன்றும் குன்றும் குழியுமாக வீதிகள் காணப்படுகின்றன. மக்கள் பாவனையே இல்லாதவீதிகள் கூட இன்று புரளமைக்கப்படுகின்றன. ஏன் இம் மக்களையும் இக்கிராமத்தையும் அரச அதிகாரிகள் கண்டு கொள்ளவில்லை என்ற கேள்வி எழுகின்றது. 144 குடும்பங்கள் வாழும் இக்கிராமத்தில் 76 வீடுகள் மட்டுமே கட்டப்பட்டுள்ளது. அதுவும் தொண்டு நிறுவனம் ஒன்றின் மூலமாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. அதுவும் உறுதியான வீடுகள் என்று சொல்ல முடியாது. இம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தமிழ் அரசியல் வாதிகள் என்னசெய்கிறார்கள்? ஒரு தடவை இக் கிராமத்திற்கு சென்று வாருங்கள்.

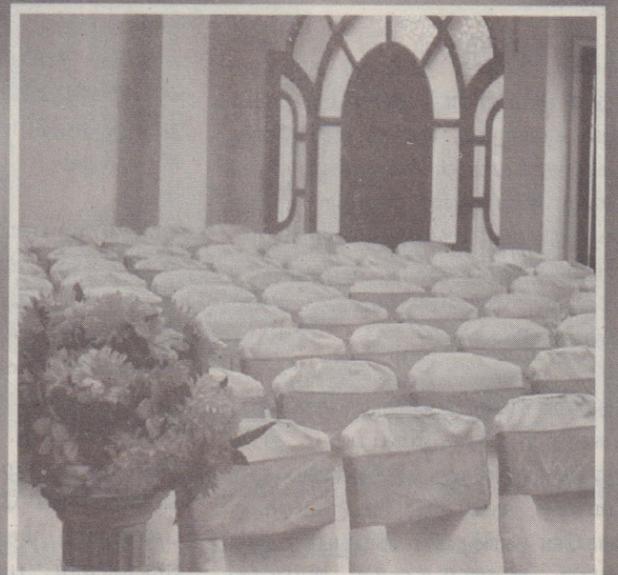
சரசுவதி மண்டபம்

SARASWATHY HALL

ராஜா கிரீம் ஹவுஸ் RAJAH CREAM HOUSE

- ★ யாழ். மாநகரில் பிரமாண்டமான மண்டபம்.
- ★ நியாயமான கட்டணங்களுடன் கடிம தரமான சேவை.
- ★ எல்லா மதத்தினருக்கும் அவரவர் கலாச்சாரத்திற்கும் விரும்பிய நிறத்துக்கும் எற்ற வகையில் மணவறை அலங்காரங்கள்.
- ★ முற்றிலும் குளிசூட்டப்பட்ட (A/C) வசதி.
- ★ மண்டபத்துடன் இணைந்த ஜஸ்கிரீம் விற்பனை நிலையம்.

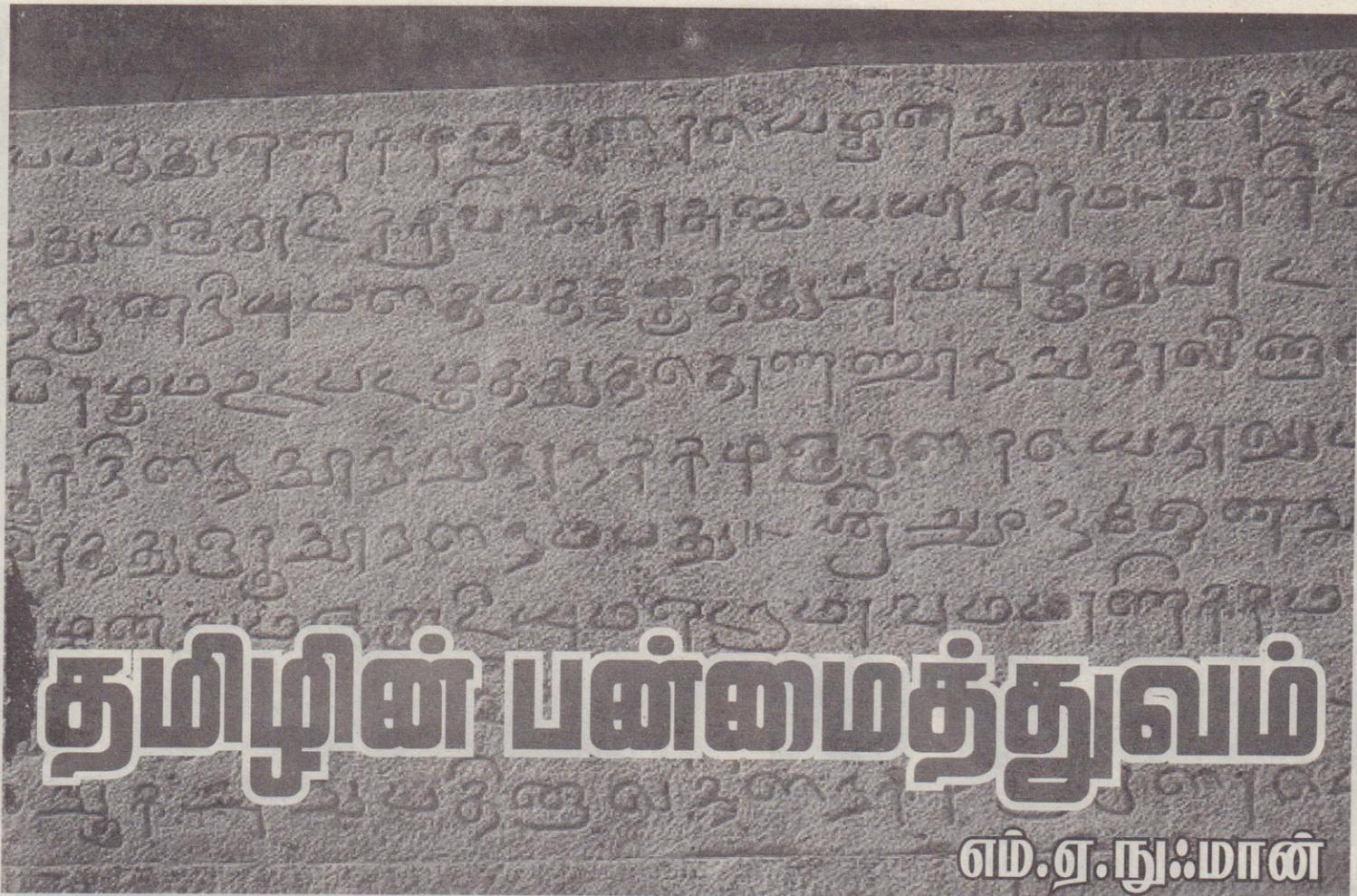

37, சேர். பொன் இராமநாதன் வீதி, (நாச்சிமார் கோவிலுக்கு அருகில்)

யாழ்ப்பாணம்.

Web : www.saraswathyhall.com | E-mail : saraswathyhall_rajah@live.com

HOT LINES 021 320 7369 | 077 923 4176

தமிழின் பன்மைத்துவம்

எம்.ஏ.நு.மான்

பேரில் சிரமம் எடுத்துக் கற்றவர்களாக இருப்பர். இன்று நாவல், சிறுகதைகளைப் படித்துப் புரிந்துகொள்வதைப் போல் இப்பண்டைய இலக்கியங்களை இலகுவில் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவ்வகையில் பழந்தமிழ், இடைக்காலத்தமிழ் என்பன இன்றைய வழக்கில் இல்லாத தமிழ் என்று கூறிவிடலாம். இலக்கிய வரலாறு, மொழிவரலாறு சார்ந்த முக்கியத்துவமும் பெருமையும் அவற்றுக்கு உண்டு என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், பழையமையில் திளைக்கும் தமிழ்ப்பற்றாளர்கள் பழந்தமிழை முதலிடத்திலும் இடைக்காலத் தமிழை அதன் அடுத்த இடத்திலும் வைத்துக் கொண்டாடுகின்றனர். அவற்றையே செந்தமிழ், உயர் தமிழ், சரியான தமிழ், தூய தமிழ் என்று நம்புகின்றனர். இதுதான் பிரச்சினைக் குரியது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை தற்காலத் தமிழ் திரிபுகளும் சிதைவுகளும் மிக்க ஊறுபட்ட தமிழாகும். இதனாலேயே இவர்கள் செம்மொழிக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தில் ஒரு சிறிதளவாவது தற்காலத் தமிழுக்குக் கொடுப்பதில்லை.

சுமார் 1800 ஆண்டுகளில் தமிழ் அடைந்த மாற்றங்களைவிட, கடந்த 200 ஆண்டுகளில் அது அடைந்த மாற்றம் மிகப் பெரிது. பண்டைய, இடைக்காலத் தமிழ் முற்றிலும் செய்யுட் தமிழ்தான். உரைநடையின் பயன்பாடு அக்காலத்தில் அபூர்வமானது. ஆனால் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் தமிழில் நடைபெற்ற மாற்றம் அதைத் தலைகீழாகப் புரட்டிவிட்ட மாற்றம் எனல் பொருந்தும். செய்யுளின் இடத்தை உரைநடை முற்றாகப் பிடித்துக்கொண்ட மாற்றம் இது. இதை அமைதியாக நடந்த மொழிப் புரட்சி எனலாம். பழந்தமிழ், இடைக்காலத் தமிழ் என்பனவற்றின் முகத்தை முற்றாக மாற்றிய புரட்சி இது. இன்றையத் தமிழில் செய்யுளுக்கு இடமில்லை என்றாகி விட்டது. கடைசியாகக் கவிதையையும் உரைநடை பிடித்துக்கொண்டது. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி மேலைப் பண்பாட்டுக் கலப்பின் உடன் விளைவு எனலாம். தமிழின் பன்முகப்பாட்டை ஊக்குவித்த முக்கியமான காரணியாகவும் அது அமைந்தது.

தமிழின் பன்முகப்பாட்டைத் துரிதப் படுத்திய பிறிதொரு காரணி "தமிழ் கூறும் நல்லுலகின்" எல்லை விரிவாக்கமாகும். தொல்காப்பியத்துக்குப் பாயிரம் எழுதிய பணம்பாரணர் "வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம்" எனத் தமிழ் உலகின் எல்லையை வரையறுக்கிறார். அக்காலத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் ஒரு பகுதியாக இருந்த ஈழத்தை அவர் ஏனோ உள்ளடக்கவில்லை. சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் எல்லை கடல்கடந்து ஈழத்திலும் மலையா, பர்மா, தாய்லாந்து முதலிய தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் ஓரளவு விரிவடைந்தது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மட்டுமன்றி, மேற்கே மொறீசியஸ், ஃபீஜி, சீசெல்ஸ், தென்னாபிரிக்கா என அது மேலும் விரிவடைந்தது. 1980களிலிருந்து இலங்கைத் தமிழர்கள் யுத்தம் காரணமாக ஐரோப்பா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா என மேற்கு நாடுகளில் இலட்சக்கணக்கில் புலம்பெயர்ந்து குடியமர்ந்தனர். இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகு ஐந்து கண்டங்களையும் அளாவி விரிந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் நூற்றாண்டைச் சிரத்தையோடு கொண்டாடும் இச்சந்தர்ப்பத்தில், தமிழின் பன்மைத் துவம் பற்றிப் பேசுவது அவர்களைச் சீண்டுவதற்கான முயற்சி என்று சிலர் கருதக் கூடும். எனது நோக்கம் அது அல்ல. தமிழின் பெருமைகள் பற்றிப் பலரும் பேசுவதுபோல அதன் தொன்மை, தூய்மை, இனிமை, இளமை, கன்னிமை பற்றியெல்லாம் நானும் பேசவேண்டியதில்லை. இவைபற்றி ஏற்கனவே நிறையப் பேசியாகிவிட்டது. அவ்வாறு பேசுவதற்கான கற்பனை வளமும் என்னிடம் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய அளவு மொழி உணர்வு, பற்று, பாசம் என்பனவும் என்னிடம் இல்லை. எனது அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் எட்டியவகையில் தமிழின் முக்கியமான பெருமை அல்லது அதன் பலம் என்று நான் கருதுகின்ற அதனுடைய பன்மைத் தன்மை பற்றிச் சில கருத்துகளைச் சொல்வதுதான் இங்கு எனது நோக்கம்.

தனித்தமிழ் அல்லது தமிழின் தூய்மை என்பதும் தமிழின் பன்மைத்துவம் என்பதும் ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிர்நிலையான கருத்தாக்கங்கள் என்பது ஓர் எளிய உண்மை. இவற்றுள் ஒன்றை ஏற்பு மற்றதை நிராகரிப்பதாகவே அமையும். தமிழ் மொழி தூய தனித் தமிழாகவும் அதேவேளை பன்முகப்பட்டதாகவும் இருத்தல் சாத்தியமல்ல.

தனித் தமிழ் என்பது பிறமொழிக் கலப்பற்ற, திரிபுகளற்ற, ஒருமுகப்பட்ட தூய தமிழையே குறிக்கும். இத்தகைய ஒரு கற்பனைத் தமிழை உருவாக்குவதற்காகவே தனித்தமிழ் இயக்கம் கடந்த ஒரு நூறு ஆண்டுகளாக அயராது உழைத்துவந்திருக்கின்றது. தமிழ்த் தேசியமும் திராவிட இயக்கமும் அதற்குப் பக்கத்துணைகளாக இருந்திருக்கின்றன என்றாலும் அதன் சாதனைகள் வியப்பூட்டுவன அல்ல. ஏனெனில், அது மொழியின் இயல்புக்கு மாறானதும் அதனால் காரிய சாத்தியமற்றதுமாகும். பழையமையை நோக்கிய எல்லாவகையான தூய்மையாக்கக் கருத்து நிலைகளையும் அடிப்படைவாதம் என்று தற்கால அரசியல் கலைச்சொல் சுட்டுகின்றது. அவ்வகையில் மொழித் தூய்மையாக்கக்

கருத்துநிலையை மொழி அடிப்படைவாதம் எனலாம். மத அடிப்படைவாதம் சில அம்சங்களில் வெற்றியடைந்தாலும் மொழி அடிப்படைவாதம் வெற்றியடைவது முற்றிலும் சாத்தியம் அல்ல.

மொழி, மனித வாழ்வுடன் ஒன்றிணைந்தது. சமூக வளர்ச்சியுடன், பண்பாட்டு வளர்ச்சியுடன் இணைந்து இடையறாது மாற்றமடையும், வளர்ச்சியடையும் ஒரு தொடர்பாடல் கருவி அது. இதை மெய்ப்பிக்க உலக மொழிகளின் வரலாற்றுக்கு நாம் போகவேண்டிய தில்லை. நமக்குத் தெரிந்த கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலத் தமிழின் வரலாறு போதும். சங்ககாலத் தமிழன் அல்ல இன்றையத் தமிழன். இன்றையத் தமிழனின் மொழித் தேவைகளைச் சங்கத் தமிழால் நிறைவேற்ற முடியாது. பன்முகப்பட்ட இன்றையத் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் பன்முகப்பட்ட தொடர்பாடல் தேவைகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் இன்றையத் தமிழ் பன்முகப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. இதுவே தமிழின் பலம். இத்தகைய நெகிழ்ச்சியும் வளர்ச்சியும் இல்லாவிட்டால் தமிழ் எப்போதோ செத்த மொழியாகியிருக்கும்.

தமிழின் பன்முகத் தன்மையைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள்பற்றி இனி நாம் நோக்கலாம். தமிழைத் தாய்மொழியாகப் பேசும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பன்முகத் தன்மைதான் அதன் அடிப்படை. தமிழ்ப் பேசும் சமூகம் ஒருமுகப்பட்டதல்ல, அது பன்முகப்பட்டது. உலகெங்கும் சுமார் ஏழு கோடித் தமிழர்கள் தமிழைத் தாய் மொழியாகப் பேசுகின்றனர். இவர்கள் பல்வேறு தேசத்தினர், பல்வேறு மதத்தினர், பல்வேறு இனக் குழுமத்தினர், பல்வேறு சாதிப்பிரிவினர், பல்வேறு சமூக அடுக்கினர். இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட சமூகக் குழுவினரால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு மொழி, வேறுபாடுகள் அற்று ஒருமுகப்பட்டதாய் இருத்தல் சாத்தியமே அல்ல. கால அடிப்படையிலும் இட அடிப்படையிலும் சமூக அடிப்படையிலும் பயன்பாட்டு அடிப்படையிலும் தமிழ் வேறுபடுகின்றது. இந்த வேறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பொது அடையாளம் தான் தமிழ். உலகின் ஏனைய வளர்ச்சியடைந்த மொழிகளைப் போலவே தமிழும்

பல்வகைத் தமிழாக உள்ளது. இதுவே தமிழின் யதார்த்தம். இந்த யதார்த்தத்தைச் சற்று விரிவாகப் பேசுவதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

தமிழைச் செம்மொழி என்று கொண்டாடுகின்றோம். செம்மொழிகள் எல்லாம் செத்த மொழிகள் தான். அதாவது, இன்று வழக்கில் இல்லாதவை. லத்தீன், சமஸ்கிருதம் என்பன அத்தகையன. தமிழ் அத்தகைய ஒரு செத்த மொழி அல்ல அது ஒரு வாழும் மொழியும்தான். கிரேக்கம், அரபு, சீனம் முதலிய மொழிகளைப்போல் தமிழும் ஒரு செம்மொழியாகவும் அதேவேளை வாழும் நவீன மொழியாகவும் உள்ளது. உலகின் சில மொழிகள் செம்மொழிகளாக மட்டும் பேசப்படுபவை, பல மொழிகள் நவீன மொழிகளாக மட்டும் பேசப்படுபவை. தமிழ் போன்ற சில மொழிகள்தான் செம்மொழி, நவீன மொழி என்ற இரட்டை அடையாளத்துக்குரியவை. இத்தகைய சில மொழிகள் பழையமையின் சுவையினால் தத்தளிக்கும் அபாயத்துக்கும் ஆளாகின்றன. தமிழ் அதில் முதன்மையானது எனலாம்.

எழுத்து வரலாறு உடைய மிகச்சில தொன்மையான மொழிகளுள் தமிழும் ஒன்று என்பதில் மறுப்புக்கு இடமில்லை. இரண்டாயிரம் வருடத்துக்குக் குறையாத தொடர்ச்சியான எழுத்துச் சான்று உடைய வரலாறு தமிழுக்கு உண்டு. இதன் அடிப்படையில் தமிழைப் பழந்தமிழ், இடைக்காலத் தமிழ், தற்காலத் தமிழ் என்று நாம் வகைப்படுத்துகின்றோம். சங்க இலக்கியம் பழந்தமிழுக்குரியது. காவியங்களும் புராணங்களும் தேவார திருவாசகங்களும் இடைக்காலத் தமிழுக்குரியவை. ஏழு கோடித் தமிழர்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் இந்த இலக்கியத் தொகுதியைச் சுயமாகப் படித்து ஓரளவுக்கேனும் புரிந்துகொள்வர் என்பது சுவையான ஆய்வுக்குரியது. சங்க இலக்கியத்தை ஒரு சதவீதத்துக்கும் குறைவானவர்களும் இடைக்கால இலக்கியத்தை அதைவிடச் சற்று அதிகமானவர்களும் புரிந்துகொள்ளக் கூடும் என்று கூறலாம். இவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களில் அல்லது கல்லூரிகளில் சங்க இலக்கியத்தையும் இடைக்கால இலக்கியத்தையும் பாடமாகப் பயின்றவர்கள் அல்லது சுய விருப்பத்தின்

அவ்வகையில் இன்றையத் தமிழ், உலகின் பல் தேசிய மொழிகளுள் (transnational language) ஒன்றாக மாறியுள்ளது. ஒன்றுக்கு அதிகமான நாடுகளில் தேசிய மொழியாக, ஆட்சி மொழியாக, கல்விமொழியாக, சிறுபான்மையினர் மொழியாக இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றம் மொழிவளர்ச்சி நோக்கில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையது. பல்வேறு புவியியல், பண்பாட்டுச் சூழல்களில் வழங்கும் மொழி என்றவகையில் அதனுடைய பன்மைத் துவம் மேலும் விரிவடைந்திருக்கின்றது. இது இன்றைய தமிழின் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சி நிலையாகும். தமிழின் பன்மைத்துவத்தின் பிறிதொரு அம்சம் அது பன்னெடுங்காலமாக ஒரு பல்மத, பல்லின, பல்பண்பாட்டு மொழியாகப் பரிணமித்திருப்பதாகும். பழந்தமிழ் பெரிதும் மதச்சார்பற்ற மொழியாகவே காணப்படுகின்றது. காலப்போக்கில் அது சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதக் குழுவினரின் மொழியாக வளர்ச்சிபெற்றது. அவ்வகையில், தமிழில் இம்மதங்கள் எல்லாவற்றினதும் முத்திரை ஆழப் பதிந்துள்ளது. அதுபோல் பல்வேறு இனக் குழுமத்தினரின் மொழியாகவும் பல்வேறு சாதிப் பிரிவினரின் மொழியாகவும் அது வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. அவ்வகையில் தமிழ் உலகின் மிகச் சில பல்பண்பாட்டு மொழிகளுள் ஒன்றாகும். இப்பன்மைத்துவம் தமிழின் பலத்துக்கும் வளத்துக்கும் பலமான அடித்தளமாக அமைகின்றது.

தமிழின் பன்மைத்துவத்தைத் தீர்மானித்த பிறிதொரு காரணி பிறமொழித் தொடர்பு எனலாம். ஒரு மொழிச் சமூகத்தினர் பல்வேறு காரணங்களால் நேரடியாகவோ மறை முகமாகவோ பிறமொழிச் சமூகத்தினருடன் தொடர்புகொள்ள நேரும்போது மொழித் தொடர்பும் மொழிக்கலப்பும் நிகழ்கின்றன. மொழித் தொடர்பு இல்லாமல் மொழிக்கலப்பு நிகழாது. ஒரு மொழிச் சமூகத்தினர் வேற்று மொழிச்

சமூகத்தினருடன் எவ்வகையிலும் தொடர்பும் கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் மொழிக்கலப்பு நிகழாது. தமிழ் வரலாற்றின் தொடக்க காலத்திலிருந்தே அதற்குப் பிறமொழித் தொடர்பு இருந்ததைக் காண்கின்றோம். ஆரம்பத்தில் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம், பாலி ஆகிய வடமொழிகளுடனும் கிரேக்கம், ரோமன் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகளுடனும் தமிழ் தொடர்புகொள்ள நேர்ந்தது. இடைக்காலத்தில் தமிழ் தொடர்புகொள்ள நேர்ந்த பதினேழு மொழிகளை நன்னூல் குறிப்பிடுகின்றது. காலனித்துவக் காலத்திலும் பூகோளமயப் பட்ட தற்காலத்திலும் தமிழ் ஐந்து கண்டங்களின் பிரதான மொழிகள் பலவற்றுடனும் தொடர்புகொள்ள நேர்ந்துள்ளது. இத்தொடர்பு தமிழின் சொல்வளப் பெருக்கத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது அதன் ஒலியமைப்பிலும் வாக்கிய அமைப்பிலும் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது அதன் நெகிழ்ச்சித் தன்மையை அதிகரித்துள்ளது.

செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் என்ற பாகுபாடு தொன்மையானது. செந்தமிழ், செந்தமிழ் நிலம் என்பன பற்றித் தொல்காப்பியமே முதலில் பேசுகின்றது. செந்தமிழ் அல்லாத தமிழ், கொடுந்தமிழ் எனப் பின்னர் வரையறுக்கப்பட்டது. செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் என்ற இப்பாகுபாடு சமூக அதிகார அடுக்கு சார்ந்தது எனலாம். சமூக உயர் குழாத்தினரின் மொழிவழக்கே செந்தமிழ் என வரையறுக்கப்பட்டது எனக் கருதமுடியும். “வழக்கு எனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே நிகழ்ச்சி அவர்கட்டு ஆகலான” என்பது தொல்காப்பியச் சூத்திரம். செந்தமிழே நிலைமொழியாக, பொதுமொழியாகக் கருதப்பட்டது. பாண்டி நாட்டை (மதுரை) சூழ உள்ள சமூக உயர் குழாத்தினரின் வழக்கே செந்தமிழாகக் கருதப்பட்டுப் பொதுமொழி ஆயிற்று என ஆய்வாளர் சிலர் கூறியுள்ளனர். செந்தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய பிராந்தியப் பேச்சு வழக்குகள் கொடுந்தமிழ் என ஒதுக்கப்பட்டன. இதையே தொல்காப்பியம்

திசைச்சொல் எனக் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் செந்தமிழ் நிலத்தைச் சூழ பன்னிரண்டு கிளை மொழிப் பிரதேசங்கள் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. “செந்தமிழ் நிலம்சேர் பன்னிரு நிலத்தும் தம்குறிப்பினவே திசைச் சொற்களவி” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரம் இதை உணர்த்துகின்றது. திசைச்சொற்களும் செய்யுளில் இடம் பெறலாம் என தொல்காப்பியம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை இலக்கியப் படைப்புக்குரிய மொழியாக “கொடுந்தமிழ்” ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. நெடுங் காலமாகச் செந்தமிழே இலக்கிய மொழியாக வழங்கியது. அதன் அமைப்பையே தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கண நூல்கள் விளக்கின. கொடுந்தமிழ் இலக்கணமற்றது, கொச்சை என ஓரங்கட்டப்பட்டது. தமிழில் ஆழ வேரூன்றியுள்ள இரட்டைவழக்கின் அடிப்படை இதுவே.

செந்தமிழ் யாருடைய பேச்சுத் தமிழாகவும் இல்லாதுபோய் நெடுங்காலமாயினும் இன்றும் அதுவே பொதுத் தமிழாகவும் எழுதுவதற்குரிய மொழியாகவும் நிலைபெற்றுவிட்டது. அதன் இலக்கண அமைப்பே நியமமாகக் கருதப்படுகின்றது. அதையே பேச்சுமொழியாகவும் பயன்படுத்த வேண்டும், “கொச்சை” மொழியைப் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என வலியுறுத்தும் பழமைவாதிகள் கல்வித்துறையில் இன்னும் உயிர்ப்புடன் உள்ளனர். பள்ளிப் பாடநூல்களில் இக்கருத்து மீண்டும்மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

இது எவ்வாறு இருப்பினும் கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து பொதுவெளியில் “கொடுந்தமிழ்” பற்றிய மனப்பாங்கு படிப்படியாக மாற்றமடைந்து வந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். இன்று கொடுந்தமிழ் என்ற வழக்கு மெல்லமெல்ல மறைந்துவிட்டது. பேச்சுத் தமிழ், கிளைமொழி ஆகிய சொற்கள் முன்னணிக்கு வந்துள்ளன. பேச்சுத் தமிழ் இலக்கியத்

துள் வந்தபோது இருந்த பதற்றம் இன்று இல்லை. பேச்சுத் தமிழை “இழிசனர் வழக்கு” என்றும், பேச்சுத்தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கியத்தை “இழிசனர் இலக்கியம்” என்றும் பழித்தவர்கள் இன்று இல்லை. கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழி ஜனநாயகமயப்பட்டதன் விளைவு இது. இன்று தமிழ்க் கிளைமொழிகள் எல்லாம் படைப்பிலக்கிய மொழியாகிவிட்டன. அதன்மூலம் தமிழின் பன்மைத்துவம் மேலும் வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ளது.

ஒரு மொழி பன்முகப்பட்டு வளரும்போது அம்மொழியின் முழு அமைப்பிலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. ஒலியமைப்பு, சொல்லமைப்பு, வாக்கிய அமைப்பு, சொற்பொருள் அமைப்பு என எல்லாம் மாற்றமடைகின்றன. அம்மொழிக்கு எழுதப்பட்ட பழைய இலக்கண விதிகள் செல்லுபடியற்றுப் போகின்றன. புதிய இலக்கண விதிகள் தோன்றுகின்றன புதிய ஒலிகள், புதிய எழுத்துகள், புதிய ஒலிச்சேர்க்கைகள் வந்துசேர்கின்றன புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது கடன் வாங்கப்படுகின்றன புணர்ச்சி விதிகள் நெகிழ்ச்சியடைகின்றன புதிய வாக்கிய அமைப்புகள் உருவாகின்றன புதியபுதிய துறைகள் சார்ந்த மொழிநடைகள் விருத்தியடைகின்றன. மொழி, காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இசைவாக்கம் பெறுகின்றது. இதையே மொழியின் நவீனமயமாக்கம் என்பர்.

கடந்த சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ்மொழி இவ்வாறுதான் நவீனமாகி வந்திருக்கின்றது. அதன் வளர்ச்சிப் போக்கில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான மோதலை எதிர் கொண்டிருக்கின்றது. பழமைவாதிகள் அதன் பன்முகத்தை மறுத்து அதைச் செம்மொழியுக்கத்துக்கே இழுத்துச்செல்ல முயன்றனர் இன்னும் முயல்கின்றனர். தமிழின் “நல்லூழ்” காரணமாக அது முற்றிலும் சாத்தியமாகவில்லை என்பது நமக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சிதரும் செய்தியாகும்.

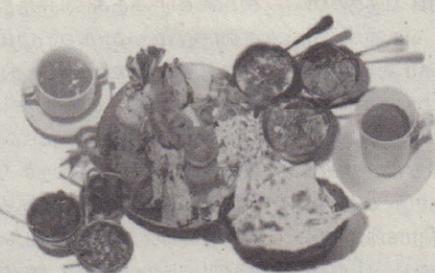
நன்றி: காரச்சுவடு ஆகஸ்ட் 2016

மலாயன் கபே

MALAYAN CAFÉ

A First Class Vegetarian Hotel

சுகாதார முறையடி தயாரிக்கப்பட்ட சிற்றுண்டி வகைகள் மற்றும் விசேட வைபவங்களுக்குத் தேவையான சிற்றுண்டி வகைகளை ஓடர் செய்து தரமாகவும், சுவையாகவும் பெற்றுக் கொள்ள யாழ் நகரில் சிறந்த இடம்

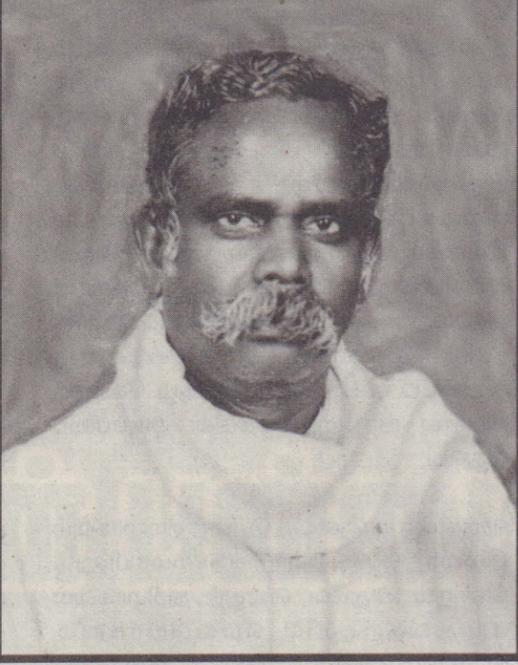
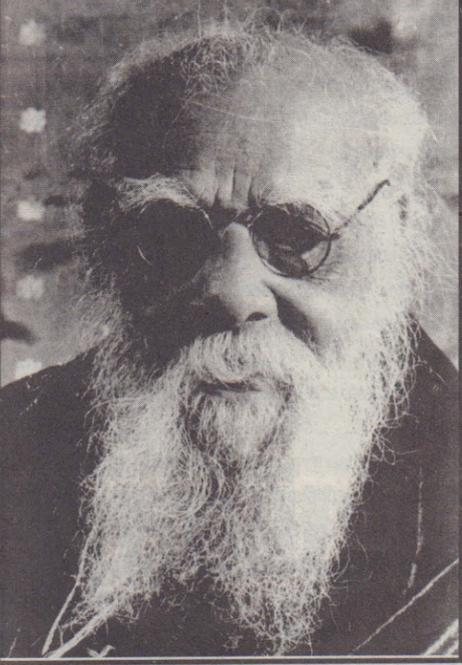

36-38, Grand Bazaar, Jaffna, Sri Lanka.
Tel : 021 222 2373

திராவிடமும் தம்முரசியல்

செல்வநாயகம்

திராவிடம், தமிழ்த் தேசியம் குறித்து நிலவிவரும் வாதப்பிரதிவாதங்களைக் கூர்ந்து நோக்குவோருக்கு ஒன்று நிச்சயமாகத் தெரியும் - தமிழ்ச் சமூகத்தைக் கிஞ்சிற்றும் சரியான திசையில் செலுத்த வக்கற்ற விவாதங்கள் இவை. இன்றைய தமிழ்ச் சமூகம் கடுமையான அடையாளச் சிக்கலில் சிக்கித் தவிக்கிறது. சாதியால் தமிழ் மக்கள் பல கூறுகளாகப் பிளவுண்டு கிடக்கின்றனர். ஆணவப்படுகொலைகள் நடக்கின்றன. சாதி வெறியர்கள் சுதந்திரமாக உலா வருகின்றனர். பொருளியல் சூழலில் தமிழ் மக்கள் யாசக மனநிலைக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாரம்பரியச் சூழல் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. வளமான விளைநிலங்களில் எஸ்டேட்களாக மாறிவருகின்றன. இவை எதற்கும் இந்த மாதிரியான விவாதங்கள் பதில் தரப்போவதில்லை. உடும்லைப்பேட்டையில் ஆணவப்படுகொலை செய்யப்பட்ட சங்கர் தமிழுனா திராவிடனா? தருமபுரியில் குடிசையைக் கொளுத்தியது தமிழுனா திராவிடனா? சங்கரின் மனைவி கௌசல்யா தமிழ்ச்சியா திராவிடச்சியா? இந்தக் கேள்விக்கு எந்தப் பதிலும் வரப்போவதில்லை. ஜெயலலிதா திராவிட பிராமணரா- கௌட பிராமணரா, ராகுல் திராவிட திராவிடனா அல்லது ஆரியனா என்பதிலும் நமக்கு ஏன் ஆராய்ச்சி? இந்த ஆராய்ச்சி நம்மை எங்கு கொண்டு செலுத்தும்? திராவிடம் என்னும் பெயரில் ஏன் இத்தனை வெறுப்பு? திராவிடத்தின் எல்லா குறுக்குவெட்டு, நெடுக்குவெட்டுத் தோற்றத்திலும் தமிழ் அடையாளம் கொஞ்சம்கூட இருந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அப்படி என்ன அக்கறை? சாதியமும் மதவாதமும் சமூகத்தைப் பிய்த்துப் போட்டிருக்கும் இக்கொடிய சூழலில் நெருப்பிற்கு நெய் வார்ப்பதுபோல ஒரு சாரார் தமிழ்த் தேசியம்தான் இன்றைய தேவை என்றும் மற்றொரு சாரார் திராவிடம்தான் இன்றைய தேவை என்றும் மாறிமாறி எழுப்பிவரும் விவாதங்கள் தமிழ் அறிவுச்சூழலில் மட்டுமல்லாமல் பொதுச் சமூகவெளியிலும் பதற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இதுகுறித்து வெளிவருகின்ற பிரசுரங்களும் புத்தகங்களும் வெறுப்பைக் கக்குவதாக இருக்கின்றன.

'திராவிடம்', 'தமிழ்த் தேசியம்' ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப உருவானவை என்ற புரிதல் முதலில் தேவை. ஒரு சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தில் தோன்றியவற்றை மறுப்பதும்,

அவற்றைத் தூற்றுவதும் அரைவேக் காட்டுத்தனம் என்பதாகத்தான் பொருள் கொள்ளமுடியும். தமிழா, திராவிடமா என்னும் சொல்லரசியலில் ஆதாயமடைந்து கொண்டிருப்பது இந்துத்துவ வாதிகள் மட்டுமே.

கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்புகளிலும் பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதற்கும், பிராமணரல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கும் தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் (நீதிக்கட்சி) தொடங்கப்பட்டது என்பது வரலாறு. சமூகநீதியைக் கருத்தில்கொண்டுதான் இவ்வியக்கங்கள் தோன்றின. பெரியார் நீதிக்கட்சிக்கு வந்து, அவ்வியக்கம் திராவிடர் கழகமாக மாறிய பின்னர் அதன் வீச்சு தமிழ்ச் சமுதாயத்தை வேகமாகச் சென்றடைந்தது. பெரியாரின் மிக முக்கியப் பணியாக சாதி ஒழிப்புப் பணியைக் கொள்ளலாம். பெரியார் சாதியின் பிடரியைப் பிடித்து உலுக்கினார் என்பது உண்மைதான். அவர் கண்ட இயக்கத்தின் வழிவந்த அரசியல்வாதிகள் அதை மீண்டும் பழைய நிலைக்கே கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறார்கள் என்பது வேறு செய்தி. கோளாறு பெரியாரின் மீதோ அல்லது அவர்கண்ட திராவிட இயக்கத்தின் மீதோ அல்ல. வழிதவறிப்போன திராவிட இயக்க அரசியல்வாதிகளின் மீதுதான் இருக்கிறது. பணம், சாதியின் மீது இக்கட்சிகளின் மதிப்பீடுகள் கட்டப்படுகின்றன என்னும் போது அவ்வியக்கத்தின் கொள்கைக் கோட்பாடுகள் சிதிலமடையவே செய்யும். காவிரி, முல்லைப்பெரியாறு பிரச்சனைகள், தமிழக மீனவர்கள் இலங்கை அரசால் தாக்கப்படுவதை மத்திய அரசு தடுத்து நிறுத்தாதது, ஈழப்படுகொலை என திராவிடத்தை எதிர்ப்பதற்குப் பல காரணங்களை அடுக்கும் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் 'திராவிடம்' என்னும் ஒற்றைச் சொல்லின்மீது கடும் தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள்.

2009இல் ஈழ இறுதிப்போரில் லட்சக்கணக்கான தமிழ்மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் தோல்வி அடைந்ததற்குத் திராவிட இயக்க முதல்வர் மு. கருணாநிதியைக் குற்றம் சொல்லலாம். ஆனால், ஈழப்போராட்டம் தமிழர்களுக்குப் பேரிழப்பாக மாறியதற்கு யாரோ ஒருவர் மட்டுமே காரணமல்ல அது ஒரு கூட்டுப் பொறுப்பேற்றலுக்கு உரியது. இலங்கை அரசின் மனிதாபிமானமற்ற கொடும் தாக்குதல்கள், ஈ.நா.வின்

பேரமைதி மற்றும் விடுதலைப்புவிகள் - இந்திய அரசு - உலக வல்லரசுகள் - யுகோள அரசியல் கணக்குகள் என அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். தமிழ்மக்களின் படுகொலைக்கும் திராவிட இயக்கங்கள் ஆட்சி புரிவதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கமுடியும்? தமிழ்த் தேசியர்களின் ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருந்திருக்குமேயானால் இப்படுகொலைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியுமா? திராவிட இயக்கக் கட்சிகள் ஆட்சி புரிந்ததினால் தமிழனுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இழப்பே ஏற்படவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. திராவிட முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர்தான் மருத்துவக் கல்வி தனியார் மயமாக்கப்பட்டது. திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சிகளில்தான் தமிழ்வுழிக் கல்வி ஆழக் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டது. இன்னும் எவ்வளவோ! 1938 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை பெரியார்தான் முன்னின்று இயக்கினார் 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் திமுகவினால் பெரிய அளவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. தனித்தமிழ் நாட்டுக் கோரிக்கையை பெரியார் முதன்முதலில் எழுப்பினார் வேறு எந்தத் தமிழ்த் தேசியரும் அல்ல. தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை அண்ணா கைவிட்டது உண்மை. அவ்விடத்தில் தமிழ்த் தேசியர் ஒருவர் முதலமைச்சராக இருந்திருந்தால்? யுகங்களுக்கு நாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்லலாம். வரலாற்றின் பேரியக்கத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அறம் ஒன்றைக் கொண்டே அவ்வியக்கம் மதிப்பிடப்பட வேண்டும். பெரியார் கோபக்காரர்தான், ஆனால் வெறுப்புவாதி அல்ல.

நம்மைச் சுற்றி இருக்கும் அண்டை மாநிலங்களில் ஏராளமான தமிழர்கள் வசிக்கிறார்கள். பிழைப்பதற்கும் வணிகம் செய்வதற்கும் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியூர், வெளி மாநிலம், வெளிநாடு செல்வது என்பது தமிழர்களின் ஒரு ஆதிக்கூறு. பண்டைய தமிழ்நாகரிகம் அதைச் சொல்லும். வெளி மாநிலங்களில் தமிழர்கள் தாக்கப்படும்போதும், தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளைப் பிற மாநில அரசுகள் மதிக்கவில்லை என்று குற்றம்சாட்டும்போதும் தமிழ்தேசியத்தையும் திராவிடத்தையும் இணைத்துப் பேசுவது என்ன அறம் என்றே தெரியவில்லை. இங்கு ஒரு தமிழ்த் தேசியர் முதல்வராகிவிட்டால் முல்லைப்பெரியாறு, பாலாறு, காவிரிப் பிரச்சனைகள் தீர்ந்து போய்விடுமா? தமிழ்நாடு தனிநாடாகப் பிரிந்து செல்வதற்குத் திராவிடம் தடையாக இருக்கிறது என்பது தமிழ்த் தேசிய வாதிகளின் குற்றச்சாட்டுகளின் சாரம். பெரியாரின் வரலாற்றை உற்றுநோக்கினால் இன்றைய தமிழ்த் தேசிய வாதிகளின் வேகத்தைப்போல பல நூறு மடங்கு ஆற்றலுடன் அவர் இந்திய தேசியத்திற்கு எதிரானவராகக் காலம் முழுவதும் இருந்திருக்கிறார், செயல்பட்டிருக்கிறார் என்பது தெரியும்.

திராவிடம் என்பது குறித்தெல்லாம் பெரியார் மானுடவியல் ஆராய்ச்சி எதுவும் செய்யவில்லை. அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் கேரள, ஆந்திரப் பகுதிகள் இணைந்திருந்தமையால், சென்னை மாகாண வாழ் மக்கள் தொகையில் தெலுங்கு, மலையாளம் பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாக இருந்த காரணத்தினாலேயே சென்னை மாகாணத்தைத் திராவிட நாடு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தனித் திராவிடநாடு கேட்ட பெரியார் 1956க்குப் பிறகு தனித்தமிழ்நாடு கேட்டார். தமிழ் என்பதன் உச்சரிப்பு வேறுபாடுதான் திராவிடம் என்று ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். திராவிடம், திராவிடன், திராவிட மொழி என்பதையும் அதன் தோற்றுவாய்

களையும் வரலாற்றியல், மொழியியல், மானுடவியல் அறிஞர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்தின் தலைவர்கள்மீது இருக்கும் காழ்ப்புணர்ச்சியினால் அவர்களுடைய இனம் குறித்தும், தமிழின் மீது அவர்களுக்கு இருக்கும் பற்றுதல் குறித்தும் தொடர்ந்து அவதூறுகள் செய்யப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. உண்மையான தமிழ்த் தேசியர்கள் பெரியாரை எப்போதும் தூற்றுவது கிடையாது. அவர்கள் பெரியாரை மிகச்சரியாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, தமிழ்த் தேசியரும் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் ஆய்வறிஞருமான தொ. பரமசிவனைக் குறிப்பிடலாம். தான் ஒரு தமிழ்த் தேசியர் என்று குறிப்பிடும் தொ. பரமசிவன், பெரியாரும் ஒரு தமிழ்த் தேசியரே என்கிறார். தன் காலம் முழுவதும் தமிழ் மக்களின் மான உணர்ச்சி உயர வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் பாடுபட்டார்.

தங்களைத் தமிழ்த் தேசியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் பெரியாரின் எழுத்துகளை ஆங்காங்கு தங்களுக்குத் தேவைப்படுவற்றை மட்டும் கத்தரித்து வெளியிடுகிறார்கள். இது தொடர்ச்சியாக நடந்து வருகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லலாம். "ஆரியர்களும் முஸ்லிம்களும் நம்மோடு வாழ்ந்து வருபவர்கள்தான். ஆனால் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருகிறது. சமயத்தின் பெயரால் முஸ்லிம்களும் இனத்தின் பெயரால் ஆரியர்களும் ஒன்றுபட்டுவிட்டனர். உலகம் பூராவிலுமுள்ள முஸ்லிம்கள் ஒரே சமூகம் என்ற உணர்ச்சியும், இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள பிராமணர்கள் ஒன்று என்ற உணர்ச்சியும் நாளுக்குநாள் வலுப்பெற்று வருகின்றன" என்ற பெரியாரின் 1944ஆம் ஆண்டு சொற்பொழிவுகள் குறித்துத் தனது "திராவிடம் தமிழர் மறுமலர்ச்சியை வளர்த்ததா? வழிமாற்றியதா?" என்ற தன் நூலில் குறிப்பிடும் பெ. மணியரசன், "திராவிடர் என்னும் சொல்லின் கீழ் பார்ப்பனரும் முஸ்லிம்களும் வரமாட்டார்கள்" என பெரியார் சொல்வதாகத் தனிவரையறை செய்கிறார். ஆனால் 2.12.1944 தேதியிட்ட குடிஅரசில் பெரியார் தெளிவாகச் சொல்கிறார்: "முஸ்லிம்கள், ஆதி திராவிடர்கள், கிறித்துவர்கள், பவுத்தர்கள் ஆகியவர்களும் திராவிடர்களே. ஆனதால் அவரவர்கள் சமயம், ஆத்மார்த்தம் என்பவற்றின் உணர்ச்சி இன்றுள்ளது போலவே அவரவர்கள் இஷ்டப்படி இருக்கும். ஆரியர்கள் நிலையும் அதுபோலவே - மற்றவர்க்கு நட்பும் கேடும் இழிவும் இருப்பதற்கு இல்லாத நிலையில் சம உரிமையோடிருக்கும். மற்றவர்களை எவ்வழியிலும் இழிவு செய்யாத ஆரியர்களும் இங்கு சமமாக நடத்தப்படுவார்கள்" என்று பெரியார் கூறுகிறார். இப்படியாகத்தான் பெரியாரின் சொற்கள் திரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன.

தென்னிந்திய மொழிகள் அனைத்தும் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தோன்றியவை என்னும் மாக்ஸ்முல்லரின் கருத்தாக்கத்தை உடைத்து தென்னிந்திய மொழிகள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தோன்றியவை அல்ல, அவை தனியான மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்று எல்லீஸ் கண்டுபிடித்த பிறகு கால்டுவெல் அதற்கான ஒரு பெயரைத் தேடும்போது ஆரியத்திற்கு நேர் எதிரான ஒரு பெயராக 'திராவிடம்' என்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தார். தென்னிந்திய மொழிகளைத் திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்கிறார். கால்டுவெல் தன் கண்டுபிடிப்பை நிகழ்த்தியபோது தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு

என்னும் நான்கு மொழிகள் தனியான மொழிவளத்தைக் கொண்டிருந்தன. அதனால்தான் தமிழோடு சேர்த்து இம்மொழிக்கூட்டத்தை தென்னிந்திய மொழிகள் என்று அழைக்கிறார். கால்டுவெல். 'திராவிட மொழிக்குடும்பம்' என்றும் அழைக்கிறார். திராவிட மொழி என்ற தனியான ஒரு மொழியை கால்டுவெல் எங்கும் சுட்டவில்லை. தமிழ் உள்ளிட்ட தென்னிந்திய மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்கிறார். அதனாலும் தமிழ்த் தேசியர்கள் கால்டுவெல்லைச் சாடுகிறார்கள்.

"திராவிடமொழிக் குடும்பம் என்று கூறாமல் தமிழ்மொழிக் குடும்பம் என்று கூறியிருக்க வேண்டும். தமிழைத் திராவிடம் என்று அழைக்கக்கூடாது" என்று பாவாணர் குறிப்பிடுவதாகவும், தமிழ் தவிர்ந்து தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் போன்ற பிற மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று சொல்வதை பாவாணர் எதிர்க்கவில்லை என்றும் மணியரசன்

குறிப்பிடுகிறார். தமிழின் திரிபுதான் திராவிடம் என்பதை எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கூறியபோதிலும் தமிழ்தான் திராவிடம், திராவிடம்தான் தமிழ் என்று பெரியார் பலமுறை கூறியபோதிலும் தமிழ்த் தேசியர்களின் பிடிவாதமட்டும் இன்னும் குறைந்த பாடில்லை. பிராமணர்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்று ஒருபுறமும் அவர்கள் திராவிடர்கள் அல்ல ஆரியர்கள்தான் என்ற வாதம் மறுபுறமும் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்படும் இவ்வேளையில் தீவிர இனவாதம் நம்மை பாசிசத்திற்குத்தான் இட்டுச்செல்லும். திராவிடம் தேடிய சமூக நீதி இன்னமும் முழுவதுமாக எட்டப்படாமலேயுள்ளது ஆனால் அதற்கு இப்போதைய சீரழிந்த திராவிடக் கட்சிகள் எதுவும் செய்ய முடியாது என்னும் உண்மையையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாசிசகருத்துகளை அடியோடு நிராகரித்து சாதிப்பகுப்பற்ற சமுதாயம் மலர சமூகநீதிகாண களம் விரிவாக்கப்பட வேண்டும்.

தேசியம் என்பது ஒரு கருத்தாக்கமே. பெண்ணியம், தலித்தியம் போல தேசியமும் ஒரு கருத்தினமே. தமிழ்த் தேசியம், இந்தியத்தேசியம் எதுவானாலும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப உருவாகிய ஒரு கருத்தினம்தான். தேச உருவாக்கத்தின் தேவை எழும்போது தேசியத்தின் தேவையும் எழுகிறது. தலித்துகள் அடக்கி ஒடுக்கப்படும் போது தலித்தியம் மேலெழும்பியதுபோல, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் சிந்தனைகள் மேலெழும்பி பெண்ணியம் உருவானது போல தேசியமும் 'மேலெழுகிறது. மொழிக்குள்ளாக, இனத்திற்குள்ளாக, மதத்திற்குள்ளாக அது என்றும் அடங்கிய தில்லை, இனி அடங்கப்போவது மில்லை. வெகு மக்களின் தேவைதான் ஒரு தேசியத்தை உருவாக்குகிறது. அதனை வெற்றி பெறச்செய்கிறது. உணர்ச்சிகளின் மேல், வெறுப்புகளின் மேல், ஆயதங்களின் துணைகொண்டு கட்டப்படும் தேசியம் எப்போதும் நிலைத்து நிற்பதில்லை. அது சீட்டுக்கட்டுபோல

பொலபொலவென்று சரிந்து போகும். பெரியார் காலத்திய திராவிடநாடு என்னும் கருத்தாக்கம் மொழிவாரி மாநிலப் பிரிவினைக்குப் பிறகு தமிழ்நாடு என்று மாறியது. திராவிடத்தின் அடிப்படையானது சமூக நீதி என்று பெரியார் வரையறுத்தார். சாதி மேலாண்மையை ஒதுக்காமல் பிராமணியத்தை மட்டும் நீக்கி மறைமலை அடிகள் வரையறுத்த தமிழ்த் தேசியம் அடிப்படைச் சாரமற்றது; நீடித்து நிலைக்கும் ஆற்றலற்றது. சாதியை மறுக்காத தமிழ்த் தேசியம் சமூகநீதியை எப்படி எட்டமுடியும்? சமூக நீதியின் மறுபெயராக 'திராவிடம்' என்னும் சொல் கடந்த நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலைத்துப் போய்விட்ட பிறகு, தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுமைக்கும் சமூகநீதி கிடைக்கும் வரை திராவிடமும் 'திராவிடம்' என்ற சொல்லும் தவிர்க்க முடியாததாகவே நிலைத்து இருக்கும்.

செ. சண்முகசுந்தரம்

Daily Needs
SUPER MARKET
No. 166B, Ramanathan Road, Jaffna. | T.P. : 021 221 6221
www.gifttojaffna.com

GALAXY CABS
Web : jaffnacabs.com
T.P : 021 320 1201
0777 570 150

ஈழத்து திராவிடம்
வாசகர்கள், விளம்பரதாரர்கள் அனைவருக்கும் இனிய தீபத்திருநாள் நல் வருஷத்துக்கள்

இயற்கை வளங்களை தன்னகத்தே கொண்ட யாழ்ப்பாணம்.....

சர்வதேச உணவு தினம் எம்மை கடந்து போன நிலையில் தான் இப்பத்தியை ஆரம்பிக்கிறோம். இது இக்காலத்திற்கு மிக அவசியமானது ஆகையால் தான் பேசத்தலைப்படுகிறோம். யாழ்ப்பாணம் குடாநாடு பல்வேறு வகையான இயற்கை வளங்களை தன்னகத்தே கொண்டமைந்த இடமாகும். இங்கு காணப்படுகின்ற பெறுமதியான வளங்கள் சரியான திட்டமிடல் மற்றும் போதிய கல்வியறிவின்மை காரணமாக வீணாகிக் கொண்டு செல்கின்றமைமறுக்கவும், மறக்கவும் முடியாத உண்மை. அந்த வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் தக்காளிப்பழம், மாம்பழம், முந்திரிகைப்பழம் போன்றன அதிகமாக விளையும் காலப்பகுதியில் அவை மனிதர்களின் அன்றாடத் தேவையினை விட குறைவாக காணப்பட்டாலும் அவை வீணாக்கப்படுவது உண்மை. அவை மாற்றுப் பண்டமாக உருவாக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது.

இதனை நிறைவு செய்யும் வகையிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பழச்செய்கையாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் உருவாக்கப்பட்டதே ஜசூபி என்னும் தொழிற்சாலையாகும் அது தற்போது உடுவில் வீதி மானிப்பாயில் அமைந்துள்ளது. இதனுடைய தொழிற்பாடாக உள்ளூரிலிருந்து பழச்செய்கை மேற்கொள்ளும் விவசாயிகளிடமிருந்து பழங்களைப் பெற்று அவற்றை மாற்று வடிவமான குறிப்பாக பழச்சாற்றினைச் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இந்த தொழிற்சாலையானது 1999ம் ஆண்டு பிரான்ஸின்

அரசாங்கத்தின் நிறுவனமான "Action Against Female" யாழ்ப்பாணத்தில் உற்பத்தியாகின்ற பழங்கள் வீணாகி விடுவதாக கூடாது அதற்கு சரியான மாற்று வழி தேவை என்பதன் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டதே இந் நிறுவனமாகும் 2002ம் ஆண்டிற்கு பின்னர் சுன்னாகம் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்திற்கு கீழ் இயங்கி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாண பயிற்செய்கையாளர்களிடமிருந்து தக்காளிப்பழம், மாம்பழம், விளம்பழம், நீர்த்துப்பூசனி, முந்திரிகைப்பழம், அன்னாசி, நெல்லி போன்றன கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றது. இது உள்ளூர் பழச் செய்கையாளர்களுக்கு தூண்டுதலாக அமைகின்றது அவற்றுடன் மோர் மிளகாய் மற்றும் ஊறுகாய் போன்றனவும் இங்கு பெருமளவில்

உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பழங்களில் இராசாயன மருந்துகள் பயன்படுத்துவதனால் பழச்சாறு செய்வதில் சில இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன இத் தொழிற்சாலையில் 15 ஊழியர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள் இதில் இறுதியுத்தத்தின் போது பாதிக்கப்பட்டவர்களிற்கும் சந்தர்பம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களாக Nelli Cordial, Pine Apple Rts, Grapes Cordial, Jam, Mango Rts, Mix fruits Cordial, Orange Cordial போன்றவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இங்கு தயாரிக்கப்படுபவை உள்ளூரிலேயே விற்பனை செய்யப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது மேலும் இத் தொழிற்சாலையானது விற்பனைக்கிளை ஒன்றையும் அருகில் ஸ்தாபித்துள்ளது.

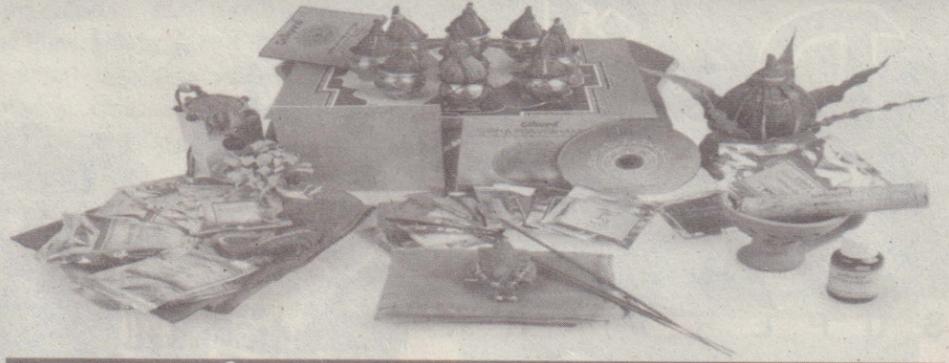
குறித்த நிறுவனம் தொடர்பாகவும் நிறுவனம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள் தொடர்பிலும் குறித்த நிறுவன முகாமையாளரான ஸ்கந்தமயம் என்பவர் கருத்து தெரிவிக்கையில் இத் தொழிற்சாலையானது யாழ்ப்பாண பழச்செய்கையாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையிலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகவும் அவர்கள் தமது வருமானத்தை அதிகரித்துக் கொள்ள சிறந்த களம் எனவும் குறிப்பிட்டார். அதே வேளை எமது நிறுவனத்திற்கு பழங்களை கொண்டு வரும் போது அவை இயற்கையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் செயற்கை மருந்துப் பாவனைகளற்றதாக கொண்டு வர வேண்டுமென்றும் அவர் தெரிவித்தார். இவ்வாறாக யாழ்ப்பாணத்தில் பழச்செய்கை அருகிவருகின்ற போதும் பழச்செய்கையாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக செயற்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டுரையாளர்
பி. தன்னையன்
நான்காம் வருடம் ஊடகத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

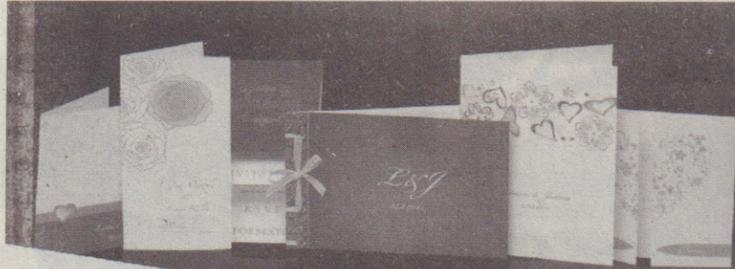
சிவசம்பு களஞ்சியம்

இல. 3, மின்சார நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சகல விதமான புனைப் பொருட்கள் மற்றும் இந்திய பத்திகள்....

தொலைபேசி : 021 222 1783

Harikanan CARDS

Large format
Digital
Printing

Harikanan
PRINTERS OF THE NORTH

Offset | Digital | Screen | Design

Head Office:

#681, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.

W www.harikanan.com

E print@harikanan.com

F harikananprinters S harikanan

T +94 21 222 2717 | 8

Why us??? Lowest Price | Best Quality | Fast Delivery | 100% Satisfaction

கவலையை விடுங்கள்
கிக்விசன் கமராவை யொருத்துங்கள்!

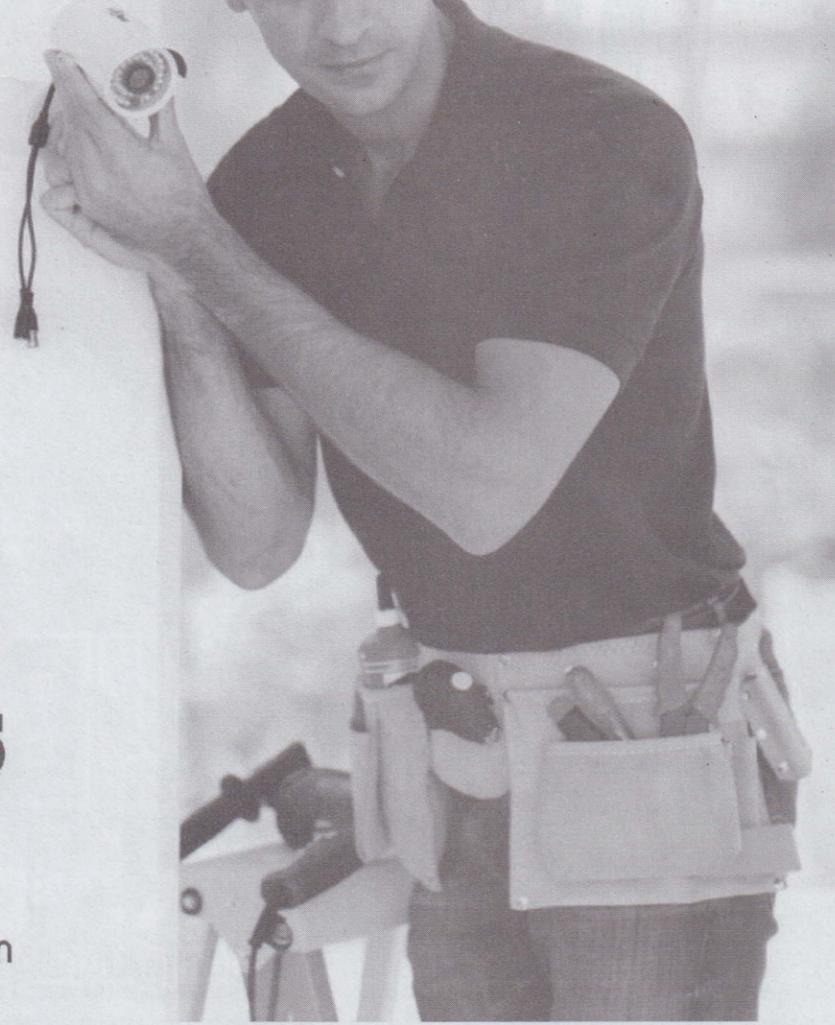
சன்சக்தி றீடர்ஸ்
கிக்விசன் **HIKVISION**

நல்ல சேவைக்கும்
உங்கள் நம்பிக்கைக்கும் நாம்....

SUNSAKTHY TRADERS

இல. 651, வைத்தியசாலை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே : 021 221 7994 / கை.தொ.பே : 077 593 0335
Web : www.sunsakthy.com | E-mail : info@sunsakthy.com

திருநெல்வேலி நகரில் 15வது வருடத்தில் தடம்பதிக்கும்
உங்கள்

நாயி
நகைமாடம்

அழகிய தங்க நகைகளுக்கு சிறந்த ஸ்தாபனம்

22 கரட் தங்க நகைகள் சிறந்த முறையில்
குறித்த தவணையில் செய்து தரப்படும்...

பண்டைய தமிழர்கள் வாழ்வில் சேமிப்பு இன்றியமையாதது,
அந்த வகையில் நீங்களும் நகை மூலம் சேர்த்திருங்கள்
வாழ்க்கையை சிறப்பாய் அமைத்திருங்கள்...

இல. 7, பலாலி வீதி,
திருநெல்வேலிச்சந்தி, திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

077 990 5819

சாரதி
அனுமதிப்பத்திரம்
பெறாமல்
இன்னமும்
வாகனம்
செலுத்துகின்றீர்களா?

பெண் ஆசிரியரால்
பெண்களுக்கு
வாகனப் பயிற்சி
வழங்கப்படும்

**KIRUBAA
LEARNERS**

அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற கனரக (A) சாரதிப் பயிற்சிப் பாடசாலை

குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் விரைவான
சாரதி அனுமதிப்பத்திரம்

எழுத, வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு
விசேட வீடியோ வகுப்பு நடைமுறை

மும்மொழிகளிலும் வாகனப் பயிற்சி

கனரக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் பெற அசோக்
லேடன் பஸ் மூலம் இலகுவான பயிற்சி

தவணை முறைக் கட்டணமும், விரும்பிய
நேரத்திலான பயிற்சி

இரவு நேர வாகனப்பயிற்சி 06.00 pm - 09.00 pm

யாழ்ப்பாணம்

முதலாம் கட்டைச்சந்தி,
பருத்தித்துறை.
021 4923201, 071 4546961

இல. 227/6, கே.கே.எஸ் வீதி,
சுன்னாகம். (மதவாடி அண்மையில்)
021 224 2022, 071 454 6958

பிரதான வீதி, நெல்லியடி,
(பொலிஸ் நிலையம் முன்பாக)
021 300 6550, 071 454 6958

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி,
(நீதிமன்றம் அண்மையில்)
021 492 3202, 021 227 0700

யாழ். கச்சேரியடி, யாழ்ப்பாணம்,
39, கச்சேரி நல்லூர் வீதி,
021 222 6699, 076 722 5292

ஓம் பிளாசா,
பருத்தித்துறை வீதி, ஆவரங்கால்,
021 222 6688, 077 242 2622

கிளிநொச்சி

A9, கிளிநொச்சி,
(கச்சேரி முன்பாக)
021 228 5505, 071 454 6955

வாடியச்சந்தி,
பூநகரி,
021 320 1818, 070 333 7171

புளியடிச்சந்தி,
முல்லைவீதி, விசுவமடு,
021 320 1515, 071 454 6955

நாச்சிகுடா சந்தி,
மன்னார் வீதி, முழாங்காவில்,
021 300 6544, 070 333 6161

வவுனியா

216, A9 வீதி, வவுனியா,
(வசந்தி திரையரங்கு முன்)
024 222 7777, 077 710 0444

மன்னார்

இல.94, பிரதான வீதி,
மன்னார்,
023 225 1656, 077 847 2732

இல. 226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே. : 021 2224353, 021 4923200, 077 7225292 | E-Mail : kirubalearners@gmail.com

இப்பத்திரிகை பல்கலைக்கழக மாணவன் ச.திருச்செந்தூரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு
யாழ்.கோப்பாய் நாவலர் பிறிண்டர்ஸில் அச்சிடப்பட்டது.